

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 347/2026
15.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Душана Митровића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Ваљеву К.бр.139/25 од 16.01.2026. године и Кв.бр.17/26 од 23.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 15.04.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Душана Митровића, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажна решења Основног суда у Ваљеву К.бр.139/25 од 16.01.2026. године и Кв.бр.17/26 од 23.02.2026. године, тако што Врховни суд, поред досуђеног износа у наведеном првостепеном решењу, окривљеном АА на име трошкова кривичног поступка **ДОСУЂУЈЕ** још износ од 21.250,00 (двадесетједнахиљададвестотинепедесет) динара.

Образложење

Решењем Основног суда у Ваљеву К.бр.139/25 од 16.01.2026. године у ставу I изреке одређено је да трошкови кривичног поступка окривљеног АА настали на име одбране окривљеног од стране његовог браниоца - адвоката Душана Митровића у износу од 480.600,00 динара падају на терет буџетских средстава суда. У ставу II изреке решења одређено је да се новчани износ од 480.600,00 динара исплати браниоцу окривљеног - адвокату Душану Митровићу на означени текући рачун у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

Решењем Основног суда у Ваљеву Кв.бр.17/26 од 23.02.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Душана Митровића, која је изјављена против решења Основног суда у Ваљеву К.бр.139/25 од 16.01.2026. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Душан Митровић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП и Тарифног броја 2. став 5. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, са предлогом да Врховни суд преиначи решење Основног суда у Ваљеву К.бр.139/25 од 16.01.2026. године тако што ће усвојити захтев окривљеног за накнаду трошкова у складу са жалбеним наводима и окривљеном на име трошкова састава жалбе од дана 23.01.2026. године и састава захтева за заштиту законитости досудити износе од по 75.000,00 динара, а све по АТ у складу са запрећеном казном затвора.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног суда основано бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву указује да је побијаним правноснажним решењима Основног суда у Ваљеву на штету окривљеног учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер су наведеним одлукама о трошковима кривичног поступка повређене одредба члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП и одредба Тарифног броја 2. став 5. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Наиме, из списка предмета произилази да је пресудом Основног суда у Ваљеву К.бр.139/25 од 29.07.2025. године, која је исправљена решењем Основног суда у Ваљеву К.бр.139/25 од 06.10.2025. године, окривљени АА на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, те да је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда и о истима ће бити донето посебно решење, док је правни следбеник покојне оштећене ББ - њена ћерка ВВ упућена да имовинскоправни захтев за накнаду штете може остварити у парничном поступку. Пресудом Вишег суда у Ваљеву Кж1.бр.130/25 од 05.12.2025. године одбијена је као неоснована жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Ваљеву и потврђена је пресуда Основног суда у Ваљеву К.бр.139/25 од 29.07.2025. године. Након тога, окривљени АА је преко изабраног браниоца - адвоката Душана Митровића дана 30.07.2025. године поднео захтев за накнаду трошкова кривичног поступка, а у којем захтеву је определио трошкове који се односе на награду и нужне издатке браниоца, а, између осталог, определио је и трошкове у износу од 63.750,00 динара на име награде браниоцу за присуствовање одржаним процесним радњама саслушања окривљеног АА и испитивања оштећене ББ које су предузете пред Основним јавним тужиоцем у Ваљеву

дана 26.08.2024. године, а све у складу са важећом Адвокатском тарифом (увећање од 50% за присуствовање процесној радњи испитивања оштећене).

Одлучујући о поднетом захтеву за накнаду трошкова кривичног поступка Основни суд у Ваљеву је побијаним првостепеним решењем делимично усвојио поднети захтев, одређујући да трошкови кривичног поступка окривљеног АА који су настали на име његове одбране од стране изабраног браниоца - адвоката Душана Митровића износе 480.600,00 динара и да падају на терет буџетских средстава суда. У образложењу првостепеног решења детаљно је наведено за које процесне радње на име одбране окривљеног браниоцу припада награда и у којим износима, а у складу са важећом Адвокатском тарифом према висини запрећене казне за кривично дело за које је вођен поступак против окривљеног (кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ), као и нужни издаци браниоца окривљеног, а наведено је и које трошкове суд није признао окривљеном и из којих разлога, те је, између осталог, наведено да суд није признао трошак на име увећања од 50% за присуствовање браниоца одржаној процесној радњи испитивања оштећене пред Основним јавним тужиоцем у Ваљеву дана 26.08.2024. године. По ставу суда, како је адвокат Душан Митровић бранилац окривљеног АА, то самим тим он није могао заступати и оштећену, па му стога за радњу присуствовања саслушању оштећене као супротне стране не припада накнада по Адвокатској тарифи.

Другостепено веће Основног суда у Ваљеву је, одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА изјављеној против првостепеног решења, одбило жалбу као неосновану, налазећи да је првостепено решење о трошковима кривичног поступка у свему правилно. У образложењу другостепеног решења се наводи да је „првостепеним решењем правилно утврђено да бранилац нема право на увећање од 50% на име одбране окривљеног на дан 26.08.2024. године, када су пред Основним јавним тужиоцем у Ваљеву изведене две процесне доказне радње: саслушање окривљеног и испитивање сведока оштећене, као и да су неосновани наводи жалбе браниоца окривљеног којима се позива на Тарифни број 2. став 5. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, јер испитивање осумњиченог и сведока истог дана, пред истим органом и у оквиру истог сата, не представља више процесних радњи, већ једну исту процесну радњу“.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је одредбом става 2. тачка 7) истог члана, између осталог, прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Тарифним бројем 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник Републике Србије“, број 43 од 26.05.2023. године, са ступањем на снагу дана 03.06.2023. године) (у даљем тексту: Адвокатска тарифа) у ставу 1. је прописано да се под процесном радњом, у смислу одредби Тарифног броја 2, 7. и 8. ове тарифе, подразумева свака радња полиције, јавног тужиоца или суда о чијем предузимању се сачињава посебан записник. Ставом 5. Тарифног броја 2. прописано је да у случају када полиција, јавни тужилац или суд предузимају више процесних радњи истог дана пред истим органом, адвокату припада пуна награда за прву радњу, која му се увећава за по 50% од те награде за другу и сваку наредну појединачну процесну радњу.

Дакле, одредба става 5. Тарифног броја 2. Адвокатске тарифе јасно предвиђа да адвокату, у случају када истог дана присуствује предузимању више процесних радњи пред истим органом, за предузету другу и сваку наредну појединачну процесну радњу припада увећање за по 50% од пуне награде за предузету прву процесну радњу.

Имајући у виду напред наведено, те цитиране одредбе ЗКП и Адвокатске тарифе, Врховни суд налази да је побијаним правноснажним решењима Основног суда у Ваљеву на штету окривљеног АА учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер су наведеним одлукама о трошковима кривичног поступка повређене одредбе члана 261. став 2. тачка 7) и члана 265. став 1. ЗКП у вези одредбе Тарифног броја 2. став 5. Адвокатске тарифе. Наиме, супротно закључцима датим у образложењима побијаних нижестепених решења, Основни суд у Ваљеву је, приликом обрачунавања висине износа награде браниоцу окривљеног за присуствовање процесним радњама саслушања окривљеног АА и испитивања оштећене које су предузете пред Основним јавним тужиоцем у Ваљеву дана 26.08.2024. године, поступио супротно одредби става 5. Тарифног броја 2. Адвокатске тарифе. Ово са разлога јер је приликом обрачунавања укупног износа награде браниоцу за присуствовање овим појединачним процесним радњама одржаним истог дана - дана 26.08.2024. године и пред истим органом - Основним јавним тужиоцем у Ваљеву, а која награда сходно Тарифном броју 2. став 5. Адвокатске тарифе обухвата како пуну награду за прву процесну радњу, тако и увећање за по 50% од те награде за другу и сваку наредну појединачну процесну радњу, Основни суд у Ваљеву браниоцу признао само износ пуне награде за присуствовање првој процесној радњи и то за присуствовање процесној радњи саслушања окривљеног, неправилно му не признајући при томе и увећање од 50% од те награде за присуствовање другој појединачној процесној радњи одржаној тог истог дана пред истим органом и то за присуствовање процесној радњи испитивања сведока оштећене, а које увећање је изричито предвиђено одредбом става 5. Тарифног броја 2. Адвокатске тарифе.

Следствено напред наведеном, окривљеном је на име награде браниоцу за присуствовање процесним радњама саслушања окривљеног и испитивања оштећене дана 26.08.2024. године у просторијама Основног јавног тужилаштва у Ваљеву, сходно важећој Адвокатској тарифи, а имајући при томе у виду висину запређене казне за кривично дело за које је вођена истрага према окривљеном - кривично дело тешко дело против

безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, по налажењу Врховног суда, у конкретном случају требало досудити новчани износ од укупно 63.750,00 динара (основица за обрачун награде из Тарифног броја 1. је 750 поена, а основица за обрачун награде за започети сат процесне радње којој је присуствовано је 100 поена, при чему вредност једног поена износи 50,00 динара – обрачун висине износа награде $(750 \times 50) + (100 \times 50) = 42.500,00 + 21.250,00$ на име увећања од 50% = 63.750,00), а како је то и тражено поднетим захтевом за накнаду трошкова поступка, а не износ од 42.500,00 динара како је то у побијаним правноснажним решењима неправилно закључио Основни суд у Ваљеву. По овом основу је побијаним решењима на име трошкова поступка обрачуната и досуђена мања накнада у износу од 21.250,00 динара, а који трошкови, с обзиром на то да је окривљени правноснажно ослобођен од оптужбе, треба да падну на терет буџетских средстава суда, а не да исте сноси сам окривљени.

Поступајући на овај начин Основни суд у Ваљеву је, доносећи побијана решења, на штету окривљеног учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер је наведеним одлукама о трошковима кривичног поступка повредио одредбе члана 261. став 2. тачка 7) и члана 265. став 1. ЗКП у вези става 5. Тарифног броја 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Стога је Врховни суд отклонио наведену повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП тако што је усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Душана Митровића, те на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП преиначио побијана правноснажна решења Основног суда у Ваљеву К.бр.139/25 од 16.01.2026. године и Кв.бр.17/26 од 23.02.2026. године и то тако што је, поред досуђеног износа у наведеном првостепеном решењу, окривљеном АА на име трошкова кривичног поступка досудио још износ од 21.250,00 динара.

**Записничар-саветник,
Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**